

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๔/๒๕๖๙

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๖/๒๕๖๙

วันที่ ๑๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง { นายกิตติ มิ่งลดาพร ผู้ร้อง
เจ้าหน้าที่ตำรวจ กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ๓ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายกิตติ มิ่งลดาพร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายกิตติ มิ่งลดาพร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขดำที่ ย ๘๒๒/๒๕๖๖ คดีหมายเลขแดงที่ ย ๖๙๐/๒๕๖๗ ความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายยาเสพติด ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษประหารชีวิตและลดโทษให้เหลือจำคุกตลอดชีวิต ผู้ร้องอุทธรณ์ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ผู้ร้องเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ๓ (ผู้ถูกร้อง) จับกุมและแจ้งข้อกล่าวหา โดยไม่ได้ตรวจสอบว่ามียาเสพติดจริงหรือไม่ เป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีการบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องในขณะที่จับกุมและควบคุมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุกลำสุญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๒๒ และไม่ให้อโอกาสผู้ร้องแก้ข้อกล่าวหาและแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่คดี ผู้ร้องไม่ได้รับอนุญาตให้ติดต่อญาติ ไม่มีการจัดหาทนายความ และไม่ได้รับการแจ้งสิทธิในกระบวนการสอบสวนจากผู้ถูกร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๔/๑ มาตรา ๑๓๔/๓ และมาตรา ๑๓๔/๔ อีกทั้ง

- ๒ -

ผู้ถูกร้องข่มขู่และบังคับให้ผู้ร้องลงลายมือชื่อเพื่อรับสารภาพ บิดเบือนพยานหลักฐาน การตรวจพิสูจน์ของกลางล่าช้า ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาศึยาเสพตติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ เลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม ขัดต่อหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่ายื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๙ แต่คำร้องและเอกสารประกอบไม่ปรากฏสำเนาคำร้องเรียนและหลักฐานการรับเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน คำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน และหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การจับกุม การแจ้งข้อกล่าวหา และการดำเนินการสอบสวนของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘

- ๓ -

วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การจับกุม การแจ้งข้อกล่าวหา และการดำเนินการสอบสวนของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องอ้างว่ายื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๙ แต่เป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๔๔/๒๕๖๙)

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

11/11/69

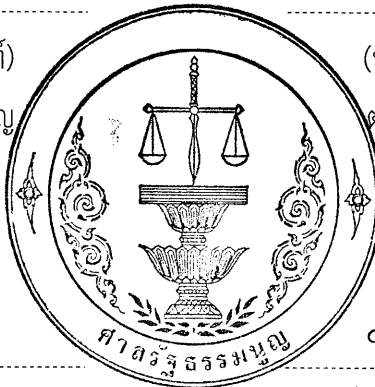
(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

None xuf

(นายมงคล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรวิช ทรวงศิวิไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ